

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

f 1.00.

0.15.

VRIJDAG 3 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden

Voor de overige steden des Rijks

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.

Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het

abonnement f 20, Ned. Cour.

Het verslag over het
onderwijs.

II.

De Regering blijft de Latijnsche scholen en gymnasiën beschouwen als te behooren tot het middelbaar onderwijs, ofschoon zij onderworpen zijn aan de regels, bij het organiek besluit van 1815 op het hooger onderwijs gemaakt. De Regering acht het geen betoog noodig, dat de Latijnsche scholen met één leerling en met drie leerlingen, niettegenstaande de kunde en den ijver van sommige harer leeraars, onvolledig en alzoo onvolgende zijn; maar verklaart, niet altijd bij magte te zijn, tot afschaffing dezer scholen, op welker behoud enkele gemeentebesturen grooten prijs stellen, te doen overgaan, en in allen gevalle te trachten, het oprigten van nieuwe inrigtingen van dien aard te voorkomen.

Niettegenstaande dus enkele Latijnsche scholen niet of slechts gedeeltelijk aan haar doel, behoorlijke voorbereiding voor het academisch onderwijs, voldoen, zijn er onderscheidene, waarvan het tegenovergestelde mag gezegd worden en kan een gunstig getuigenis afgegeven worden evenzeer van de meeste gymnasiën. In 't algemeen heeft de verandering van de Latijnsche scholen in gymnasiën goede vruchten gedragen en een volledige strekking der gymnasiën, opleiding tot het universitair onderwijs en voor handel, landbouw en industrie, de academiën te Breda en te Delft enz. in hare ontwikkeling eenigermate heeft tegengehouden, zou, wellicht niet zonder grond, kunnen worden beweerd. Veel, bijna alles, hangt evenwel af van de leeraars. Waar deze goed en talrijk genoeg zijn, verkeeren de gymnasiën, in den regel, in een bloeienden toestand.

Wij gelooven, dat de organieke besluiten, betreffende de erkenning en regeling van Latijnsche scholen en collegiën door de Regering, overvloedige middelen aanbieden, om het verkeerde te herstellen, waar het onrecht wordt. In art. 24 van het besluit van 2 Aug. 1815 wordt een krachtig middel gevonden, om een toezicht op de Latijnsche scholen te houden. De erkenning van bestaande, de vergunning tot het oprigten van nieuwe inrigtingen is uitsluitend aan de Hooge Regering opgedragen. Bijaldien er eene commissie bestaat en, waar zij bestaat, stipt en strikt onpartijdig het examen afneemt, dat bij art. 5 van het organiek besluit is voorgeschreven; bijaldien de curatoren op gelijke wijze de taak vervullen, hun bij de artt. 28 en 29 opgedragen, en geen getuigenschrift wordt afgegeven, dan aan hen, die in de hoogste klasse voldoende blijken van hunne bekwaamheid gegeven hebben, om tot het academisch onderwijs bevorderd te worden; bijaldien de voorschriften, betreffende het onderwijs, en het regeringsbezoek iedere afwijking gadeslaat en bestraft — hoe kan er dan eenig bezwaar bestaan, om de toelating tot het academisch onderwijs nog meer te belemmeren, dan bij art. 149 is geschied? De klagten over den nadeeligen invloed, dien de onbelemmerde toegang tot de academische lessen op de voorbereidende instellingen uitoefent, spruiten, o. i., alleen voort uit de miskenning en veronachtzaming der bepalingen, in de bestaande verordeningen vervat.

Het eerste kwaad zit in de samenstelling der commissie, die op de toelating tot het onderwijs op de Latijnsche school behoort toe te zien. Zoodra de bevoegdheid van dit collegie, al zij het ook zelfs in geringe mate, afhankelijk of onder den invloed is van eene beginsellooze goedwilligheid of van een belang bij de voorbereiding der Latijnsche school of van het Gymnasium, wordt men in de toelating gemakkelijker; en het kwaad, door veroorzaakt, blijft gedurende den leercursus voortdurend bij elken overgang tot eene hogere klasse, standhoudende van oordeel en wil heerscht. De klagten der Hoogere leeraars aan de Academiën, wier onderwijs

voor zoo slecht voorbereide hoorders zonder nut is, moeten evenzeer aangeheven worden door iederen docent aan de Latijnsche school of het Gymnasium, die de noodige klem mist, om den mingeoefende naar waarde te klassificeren.

Wij zijn onwillekeurig op een terrein gekomen, waar we niet te huis behooren; maar het belang der zaak leidde ons daarheen. Het betreft hier wederom een groot beginsel. Men spreekt van eene nieuwe wettelijke regeling; men neemt bij Koninklijke besluiten voorloopige maatregelen, om tijdelijk de leemten aan te vullen, die men meent te ontdekken, zonder vooraf te onderzoeken, welke waarborgen in de bestaande verordeningen gevonden worden, zoo zij slechts stipt en in allen deele eerlijk en getrouw worden in acht genomen.

Wij hebben opzettelijk nagegaan, wat in de organieke besluiten ten aanzien van de voorbereiding tot het academisch onderwijs is voorgeschreven, en van stap tot stap de voorschriften vergeleken met hetgeen onder ons oog plaats heeft en wij konden waarnemen; — en wij zager het groot belang in, dat men, door een tijdelijken onbelemmerden toegang tot de academische lessen te verleenen, evenwel na eene bloote kennisneming van de mate der bekwaamheden en vorderingen, met den wezenlijken toestand van het voorbereidend onderwijs bekend geraakte, om daaraan juist de stof tot eene wettelijke regeling te ontleenen.

Zoo men nu het verslag in handen neemt van de verschillende inrigtingen, tot voorbereiding van het academisch onderwijs in ons Vaderland, ten getale van 67, zal men de tegenstrijdigste uitkomsten opgegeven vinden; zoodat hier het gymnasium onderwijs voor eene geheele afdeeling wordt opgeheven, en daar diezelfde afdeeling als bloeiend wordt vermeld. Maar tot staving van hetgeen we straks beweerden, lezen wij betreffende het Gymnasium te Amsterdam het volgende: „Bij de leerlingen der laagste klasse was het wederom zichtbaar, dat het vroeger door hen genoten onderwijs hunne vermogens niet genoegzaam had ontwikkeld.“ Meer afdoende is het getuigenis van den raad van bestuur van het Athenaeum te Maastricht: „De raad bleef betreuren, dat de aankomende leerlingen, ten gevolge van onvoldoende kundigheden en niet genoegzaam ontwikkelde geestvermogens, niet op de hoogte zijn, om het onderwijs te volgen; zoodat een groot gedeelte van het eerste schooljaar aan het Athenaeum verloren gaat. Het oprigten eener voorbereidende school aan het Athenaeum, waar de leerlingen, die den vereischten ouderdom hebben, om tot de lessen te worden toegelaten, doch daartoe de noodige kennis missen, het hun ontbrekende konden opdoen, zou, naar het oordeel van den raad, gunstige uitkomsten kunnen geven, en hij hoopte eenmaal in de gelegenheid gesteld te zullen worden tot het oprigten van dergelijke voorbereidende school te kunnen overgaan.“ Bij het onderwijs in de Nederlandsche taal doen zich steeds, uit hoofde van de geringe ontwikkeling en kennis der aankomende leerlingen, eigenaardige moeilijkheden voor, welke de docenten zich de meeste moeite geven te overwinnen. Ook de vorderingen in het rekenen en in de stekunde lieten, in weêrwil van de daaraan besteedde moeite, nog veel te wenschen over, hetgeen voornamelijk wordt toegeschreven aan de nagenoeg volslagen onkunde, der aankomende leerlingen, zelfs in het practisch rekenen. Men zal trachten hierin zooveel mogelijk te voorzien.“ Met juistheid werd dus ten aanzien van het gymnasium te Brielle aangemerkt: „het gymnasium werkte ook gunstig op de verbetering van het lager schoolwezen in de gemeente.“

Alvorens onze beschouwing over het verslag, wat het hooger onderwijs betreft, te eindigen, moeten wij onze bevreemding te kennen geven over het ontbreken van verschillende opgaven. Als bij art. 194 der Grondwet een uitvoerig verslag wordt voorgeschreven van den staat der hooge, middelbare en lagere scholen, mocht men te regt verwachten, dat dit verslag volledig zou

zijn. Nogtans worden daarin ook thans gemist eenige opgaven, betreffende de verschillende seminaria, welke uit 's Rijks schatkist worden ondersteund of onderhouden en waartoe de artt. 58 en 59 van het organiek besluit van 1815 gereeds aanleiding geven, zulks te vorderen. Op gelijke wijze wordt in het Koninklijk besluit van 14 Junij 1825 het middel gevonden, om bekend te geraken met den toestand der instituten, paedagogia, kweekscholen, enz., waar jongelieden in de oude talen onderwijs genieten, en verder tot den geestelijken of anderen geleerden stand worden voorbereid. Wij zullen de laatste zijn, om het nut van statistieke opgaven eenigzins in twijfel te trekken; maar scharen ons aan den kant van hen, die elke onvolledige en gebrekkige statistiek hoogst verderfelijck achten, omdat, wat daarop wordt gebouwd, een onwettigen grondslag heeft.

De heer van der Kemp toont zich in n°. 1173 van de *Nederlander* geraakt, dat Prof. Opzoomer in zijn pas uitgekomen werk, „Staatsregterlijk onderzoek“ gesproken heeft van onzen van der Kemp, tegen welken titel, in dien zin, dat hij in dezelfde staatkundige rigting, die der vrijzinnigheid, zou staan, door hem openlijk en nadrukkelijk wordt geprotesteerd. Wij laten aan den Hoogleraar over, om zelf den zin te verklaren, waarin hij die uitdrukking heeft gebezigd; maar we verblijden ons, dat daaruit aanleiding genomen is, om ons bekend te maken met de verscheidenheid, zoo al niet met het verschil, in leer en praktijk tusschen de leden der anti-revolutionnaire partij. De heer van der Kemp zelf geeft de punten van verschil op:

„Hoe paradox het ook klinken moge, Groen is mij nog geen groot voorstander genoeg van de leer van het Goddelijk regt der Overheid: hij vereenzelvigt het mij te veel met het menschelek regt der legitimiteit, dat, hoe eerbiedwaardig ook, toch altijd voor het Goddelijk regt moet onderdoen. God is aan onze stelsels van wettigheid niet gebonden. Hij wil niet zelden wat ons onwettig dunkt; en Zijn wil moet in allen gevalle gelden. Wat legitiem is, is daarom nog niet Goddelijk. Maar ik erken het, wij moeten aan de legitimiteit zoo lang vasthouden, tot dat het duidelijk blijkt, dat God iets anders wil. Volgens Groen is de Souvereiniteit een regt van eigendom, dat men tegen den overweldiger behoudt en niet dan of bij vrijwilligen afstand of door verjaring verliest: in mijn oog is zij een ambt, een post, eene bediening, die God, als de Koning der Koningen, en de Heer der Heeren, opdraagt of ontnemt naar Zijn welgevallen; welk welgevallen Hij, onder de vrije handelingen der menschen, openbaart door de blijkbare wegen Zijner Voorzienigheid, als Hij het zwaard der Overheid dan aan dezen dan aan genen in handen geeft en werkelijk bezitten doet. De woorden van Paulus: „de magten die er zijn, zijn van God verordineerd,“ vat Groen even als anderen op in den zin van de wettige, naar menschelek regt gestelde magten; ik in den zin van de metterdaad bestaande, onwedersprekbaar gevestigde magten, om het even hoe haar oorsprong zijn moge. Hiermede zeg ik niet wat de Hoogleraar mij met de woorden van Groen, als of zij de mijnen waren, zeggen doet, dat de gekroonde roover, die gisteren onzen wettigen vorst heeft ontroofd, heden als eene van God verordineerde magt beschouwt. Want de roover van gisteren is heden nog niet in het onbetwistbaar ongestoorde bezit. Maar wel zeg ik, dat de gekroonde roover, die bijv. een jaar geleden onzen wettigen vorst heeft ontroofd en sedert dien tijd in het ongestoorde bezit van het oppergezag gebleven is, heden als eene van God verordineerde magt te beschouwen is. Want, dat ik het gevaarlijke, voor veel misbruik vatbaar begrip van les faits accomplis meer nader dan Groen doet. Want ook hij erkent dat beginsel eenigermate, als hij een regt van prescriptie aanneemt, waardoor na eenig tijdsverloop eene onwettige magt wettig wordt: ik echter zoek de volbrenging der daad niet in wettig wordt: ik echter zoek de daarop gevolgde nieuwe de enkele gedane handeling, maar in de daarop gevolgde nieuwe blijkbaar gevestigde orde van zaken, ten gevolge waarvan eene in oorsprong misdadige magt moet gehouden worden voor eene door God gewilde en gestelde magt, waaraan wij om des Heeren en der consensie wil gehoorzaamheid en onderdanigheid verschuldigd zijn. Maar de misdadig blijft misdadig, al maakt er God tot Zijne oogmerken gebruik van.“

De Redactie van de *Nederlander* laat daarop volgen.

Wij zullen in de Staatsregtelijke quaestie zelve niet treden; noch om te onderzoeken of de voorstelling der denkbeelden van den heer Groen, in haar algemeenheid, volkomen juist is; noch om te betoogen dat het stelsel van den heer van der Kemp, zoo als het hier geformuleerd wordt, of naar regeling

gelijkt, of in toepassing zoowel als in beginsel, nog al bezwaar heeft.

Er is ons veel aangelegen, om het oordeel van deze partij te kennen over de bruikbaarheid van hare beginsels en wij mogen dus deze aanbalingen beschouwen als eene merkwaardige bijdrage tot bevordering van de kennis der anti-revolutionnaire leer.

De heer van der Kemp grondt zijn stelsel op eene waarheid, die zelden, en zeker door ons niet, betwijfeld wordt: „dat de goede God alle dingen alzoo stiert en regeert naar zijnen heiligen wil, dat in deze wereld niets geschiedt zonder zijne ordinantie”; maar in de eenzijdige toepassing van die waarheid ligt juist het gevaar, bestaat juist het misbruik, waarvoor het vatbaar is. Onder dat misbruik tellen wij uitdrukkingen als: „God is aan onze stelsels van wettigheid niet gebonden; Hij wil niet zelden wat ons onwetig dunkt: en zijn wil moet in allen gevalle gelden. Wat legitiem is, is daarom nog niet Goddelijk.” De heer van der Kemp zag voorbij, dat in art. 36 van de Geloofsbelijdenis, die hij aanhaalt, ook te lezen staat: „God wil, dat de wereld geregeerd wordt door wetten en politien.”

De heer Groen heeft tegen dat stelsel in toepassing zoowel als in beginsel nog al bezwaar; ofschoon het ons voorkomt, dat de heer van der Kemp meer consequent is.

Eenmaal aangenomen zijnde, dat „de metterdaad bestaande, onwiderspreekbaar gevestigde magten van God verordineerd zijn,” kan er geen sprake zijn van een korter of langer ongestoord bezit van het Oppergezag. Zoodra het pleit voldongen, het feit aanwezig is, bestaat het Oppergezag: de van God verordineerde magt.

Wij beweren, dat het beginsel, op die wijze geformuleerd, buiten ons Staatsrecht ligt; want het is zeker met elk constitutionneel beginsel in strijd. Het beginsel der anti-revolutionnaire partij is niet alleen gevaarlijk, omdat het voor misbruik vatbaar is; maar in onze tegenwoordige huishouding is elk gebruik een misbruik; omdat Gods woord en wil geene algemeene beginselen van Staatsrecht betreffen.

Elke aanranding toch van eene gevestigde orde zou dan door het daarop gevolgd feit gehomologeerd worden, en indien gisteren het grondwettig monarchaal gezag door het slijk ware gesleept en een republikeinsche regeringsvorm daarvoor in de plaats gesteld, zou heden de overweldiger van het bewind zich in zijn gezag kunnen handhaven, als eene bediening naar Gods vrijmagtig welbehagen in den weg zijner Voorzienigheid verkregen.

De heer Groen gaat zoover niet; maar de heer van der Kemp, als een uitstekend lid der anti-revolutionnaire partij aanmerkende, schijnt hij niet te ver van hem verwijderd, om des noods de hand te reiken tot bevordering van een regeringsvorm, welke op de puinhoopen van ons grondwettig volksbestaan kon worden gevestigd. Men ziet, hoe onder zoogenaamde Christelijke vormen, de anti-revolutionnaire zonder gewetensbezwaar de grootst mogelijke revolutie kan tot stand brengen.

Buitenland.

ENGELAND.

Het Hoogerhuis heeft in zijne zitting van Maandag in comité onderzocht de bill tot verhooging van de inkomsten. Lord Malmesbury en de graaf Grey hebben de financiële staatkunde der Regering bestreden. Lord Brougham beschouwde de belasting op het inkomen als de slechtste van alle lasten, maar heeft toch gemeend in de tegenwoordige omstandigheden zijne goedkeuring daaraan te moeten schenken. Reeds den 21en dezer is de derde lezing van die Bill door het Hoogerhuis toegestaan. Graaf de Grandville heeft uit naam der Regering verklaard, dat de kanselier der schatkist in de aanstaande week een financieel plan aan het Lagerhuis zal aanbieden, zoodat het hem onmogelijk was, om voor het tegenwoordige enig inlichting te geven over de inzichten van het Ministerie.

Het Lagerhuis heeft toegestaan de aanbieding van eene bill tot wijziging der wetten van de milizie in het vereenigd Koninkrijk. Volgens een statuut van George III had de gemeente geen recht om de milizie aan te werven dan bij een dreigend gevaar van inval van den vijand. Het doel van het tegenwoordig ontwerp is, de magt der Regering uit te breiden door haar te veroorloven de milizie onder de wapenen te roepen, wanneer het land in staat van oorlog verkeert.

Ten gevolge van het overlijden van den markies van Anglesey, telt het Engelsche leger thans twee veldmarschalken, prins Albert en de koning der Belgen.

Te Londen is een gedenkpenning geslagen, om het bondgenootschap tusschen Frankrijk en Engeland te vereeuwigen. De penning stelt twee grenadiers voor, de een, een Engelsche en de andere een Fransche, die met het geweer te voet, de armen gestrengeld houden. Boven hen wapperen de vlaggen der beide volken, die nabij een stuk geschut geplaatst zijn. Het wordt omgeven door het opschrift The Holy Alliance (het heilig verbond van 1854). Aan de keezijde leest men tusschen twee lauwerkransen het volgende: *England and France united to defend the oppressed and avenge insulted Europe.* (Engeland en

Frankrijk vereenigd tot verdediging van de onderdrukten en om het beleedigde Europa te wreken).

FRANKRIJK.

Het Wetgevend Ligchaam heeft den 2 dezer met algemeene stemmen aangenomen het wets-ontwerp, waarbij de burgerlijke dood wordt afgeschaft.

Men blijft te Parijs voortdurend spreken van de reis van Koningin Victoria en Prins Albert derwaarts. Zij zou gedurende der lente plaats hebben; maar iets zeker is daarvan nog niet bekend.

— De *Moniteur* bevestigt een dekreet des Keizers, waarbij van de 140,000 miliciens, uitmakende de luiting van 1853, een getal van 80,000 active dienst worden opgeroepen. Het tijdstip van marcheren zal door den Minister van Oorlog nader worden vastgesteld.

TURKIJE.

Er zijn een aantal belangrijke berigten ontvangen, die we het eerst zullen vermelden. Uit Parijs berigt men van gisteren, Woensdag, dat de *Moniteur* eene mededeeling bevat, waarin hoofdzakelijk het volgende wordt gezegd: „Het protocol der Weener-conferentie, den 9den April geteekend, is reeds bekend, hoezeer het nog niet officieel is openbaar gemaakt. Dat gewichtig staatsstuk is in de tegenwoordige omstandigheden van groot belang. Het toont aan, dat de hand, tusschen de vier groote mogendheden gesloten, versterkt is, niettegenstaande Frankrijk en Engeland kronkelende onderhandelingen hebben afgebroken.”

Nog zegt de *Moniteur*, na de bevestiging van het bombardement van Olessa, dat het gebeurde met de *Furious* daarvan eene oorzaak is, en dat de verfoegelijke aanranding, die Rusland daardoor op het volkenrecht pleegde, alsnu met grond gestraft is. Het Russische bulletin, betreffende dat bombardement, houdt in, dat Engelsche en Fransche admiraals de overgave hebben geëischt van de Russische schepen, die zich in de haven van Olessa bevonden. Er werd daarop een weigerend antwoord gegeven. Toen heeft het bombardement een aanvang genomen. Een gedeelte der stad werd vernield. Eene poging van de Fransch-Engelsche vloot, om 1800 man aan land te zetten, is mislukt.

Te Weenen heeft men berigt ontvangen, dat vorst Paskewitsch aan de onzijdige schepen in de havens aan de monden van den Donau verlof heeft gegeven, om voorloopig tot 20 Mei ongehinderd te vertrekken. De Oostenrijkers zouden Klein-Wallachije binnenrukken. Uit Orsova meldt men, dat 18,000 Turken den Donau van Kalafat naar Risowa zijn afgezaakt.

Uit Konstantinopel meldt men van 24 dezer, dat eene divisie der vereenigde vloot de Russische batterijen aan de Sulina-monden heeft beschoten.

Uit Triëst berigt men van Dingsdag jl., dat de hertog van Cambridge zich naar Corfu heeft ingescheept.

De meest belangrijke berigten van den dag zijn uit Griekenland. Volgens schrijven uit Athene van 26 April had er eene ontmoeting tusschen de Turken en Grieken nabij Jamina en Preveza plaats gehad. De opstandelingen waren verslagen. Zij hebben 100 man, 4 stukken geschut en 60 vaatjes kruid verloren. 120 soldaten zijn krijgsgevangen gemaakt. Te Metzowa hebben de Grieken almede het onderspit gedolven. Grivas is met 16 zijner partij-gangers naar Thessalie gevlugt. Ontmoediging heerscht in het Grieksche revolutionnaire comité. Intusschen worden de opstandelingen steeds door partij-gangers versterkt. Bij de hoofden van den opstand bestaat onderling verdeeldheid. Grieksche soldaten, die krijgsgevangen zijn gemaakt, zijn door de Franschen aan Fuad Effendie in handen gesteld. Eene poging, te Samos beproeft, om daar een opstand te doen ontstaan, is hem mislukt. De stad Pera, die het middenpunt van den Griekschen opstand uitmaakte, is den 25sten door de Turken, onder bevel van Osmanpacha, veroverd. De opstandelingen ten getale van 3000 stonden onder het bevel van Tzapellas en Karaiskaki. Zij zijn geheel verslagen. De secretaris van Tzapellas is in het gevecht omgekomen. Men heeft stukken gevonden die deelneming der Grieksche Regering aan den opstand zouden aantoonen. Fuad Effendie, die bij dit gevecht tegenwoordig was heeft den lord opper-commissaris terstond onderrigt, dat het goed was geslaagd. Deze nederlaag wordt voor een doodelijke slag voor de Grieksche opstand gehouden.

Uit al deze berigten, per telegraaf ontvangen blijkt, dat men nopens het gebeurde en het bombardement van Olessa nog altijd in het onzekere verkeert, zoowel over de juiste dagteekening, waarop het heeft plaats gehad en over den duur daarvan als over de uitgebreidheid van den aanval. Immers de Duitse bladen zeggen, dat het den 17den of 18den is aangevangen; toen werd afgebroken, en den 22sten hervat werd. Zij voegen er bij, dat de vereenigde vloot zich van Olessa heeft verwijderd. De Fransche *Moniteur* zegt integendeel, dat het bombardement den 23 is begonnen; dat het, bij het vertrek der laatste berigten, reeds 10 uren had aangehouden en nog werd voortgezet, en dat slechts 9 schepen daaraan deel namen. De Engelsche dagbladen daarentegen, behelzen dépêches, volgens welke de stad hetzij door 18 hetzij door 27 schepen was gebombardeerd. Zij geven algemeen op, dat het den 22den heeft plaats gehad. Eene andere dépêche zegt weder, dat alleen de quarantaine haven is gebombardeerd en dat het beschieten slechts twee uren heeft aangehouden, gedurende welke de vaartuigen bommen en congrevische vuurpijlen hadden geworpen, waardoor 8 Russische en 1 Oostenrijksch vaartuig waren in brand gestoken. Het Oostenrijksch vaartuig wordt genoemd de *Santa Catharina*, en, wat den uitslag betreft, bestaat dezelfde onzekerheid. Volgens den *Moniteur* is er eene batterij geheel vernield.

De Engelsche dagbladen spreken van batterijen. Naar den een zijn er slechts eenige magazijnen, buiten de stad gelegen, verbrand. Naar den ander is een gedeelte der stad in de asch gelegd. Uit het een en ander blijkt, dat het bombardement voor zeker mag worden gehouden;

maar dat men de officiële rapporten moet afwachten, de bijzonderheden te vernemen.

Wat den brand van Silistria betreft, daarvan is geen sprake meer. Die vesting, welke door de Russen wel is waar zeer wordt bestookt, biedt steeds sterken tegenstand. De Engelsche dagbladen, die reeds de vernieling en de overgave der vesting hebben aangekondigd, bevatten een dépêche van Orsova, houdende, dat die stad den 23sten nog volstrekt geen letsel had bekomen. Het schijnt echter dat er krachtadige pogingen door de Russen in het werk gesteld zullen worden, om de vesting te veroveren. Het naar dat punt, dat vorst Paskewitsch eene aanzienlijke magt doet bijentrekken, door de ontruiming van Klein-Wallachije te bevelen. Zijn ontwerp schijnt daarheen te leiden, den Donau op verscheidene plaatsen over te trekken en wel naar het middenpunt, terwijl een groot deel der Turksche magt zich nog te Kalefat bevindt, en dat de andere zich bezig houdt de Russische troepen, die de Dobrudscha bezetten, het hoofd te bieden. Vorst Paskewitsch vereenigt dus een groot leger tusschen Tournoul en Kalasch, die aan den linkeroever, tegenover de Turksche vestingen Nicopoli en Silistria, gelegen zijn. Tusschen beide laatste plaatsen en op gelijken afstand van de een en van de andere, bevindt zich Routschouk, die weder tegen de vesting Giurgeva gelegen is. Het zou op deze voornamen punten van den rechteroever zijn, dat de Russen zich zouden willen vestigen. Reeds bezetten zij dien oever langs de geheele uitgestrektheid van den Neder-Donau af Rassoowa tot aan zee. Men moet erkennen, dat de denueming niet zeer gemakkelijk zijn zal, daar Nicopoli, Routschouk en Silistria 3 vestingen zijn, volkomen in staat om een langdurigen en krachtigen weerstand te bieden. De *Moniteur* bevestigt het, dat de Turken een groot deel op den Neder-Donau in de Dobrudscha hebben behouden, maar de bijzonderheden deswege ontbreken nog zoodat dat het Regeringsblad eerst Chernaowoda had aangekondigd de plaats waar de overwinning door de Turken zou behaald, maar thans mededeelt, dat het onmogelijk is zeggen, waar de slag is geleverd. Men leidt daaruit, dat die niet van beslissenden aard geweest is, en dat Turken daarvan geene belangrijke uitkomsten hebben kregen.

In Klein-Wallachije gaan de Turken voorwaarts, na mate de Russen zich verwijderen. Volgens eene dépêche zouden deze laatsten, voor dat zij afgetrokken waren, jowa in brand gestoken hebben, zoodat de Turken, die zij de hoofdstad van Klein-Wallachije binnen kwamen, slechts een hoop bouwvallen hadden aangetroffen. Ook hierom zal men echter nadere berigten moeten te gemoet zien.

Van gewigt is het onverwachte nieuws dat de Oostenrijksche troepen Klein-Wallachije zouden binnenrukken. Men heeft achtereenvolgens er van gesproken, dat de Oostenrijkers Servië, Bosnie, Albanie, Herzegowina en Montenegro zouden bezetten; tot hertoe was nog niet van Klein-Wallachije gewag gemaakt. Men moet dus ook des nadere ophelderingen afwachten. Het zou toch bevreemden, dat die intogt geschiedde op het oogmerk de Russen dat gedeelte der Vorstendommen verlaten en Turken er bezit van nemen. Wat zullen de Oostenrijken dan daar nu uitrichten? Men houdt het voor meer schijnlijk, dat Montenegro door het Oostenrijksche bezet zou worden, omdat daar eene oproerige beweging tegen de Turken is uitgebarsten. Talrijke vrijwilligers ben aan de oproeping van zekeren vorst Daniël verleent. Daar kan de tusschenkomst van Oostenrijken goeden invloed zijn, om die beweging te dempen. Het is minder waarschijnlijk, dat de Oostenrijkers Klein-Wallachije zullen intrekken, omdat, volgens ontvangen berichten de gevoelens der bevolking ten voordeele der Turken, daar krachtig openbaren, naarmate de Russen vertrekken. De gisting tegen de Russische troepen is zeer groot. Den de Oostenrijkers in Klein-Wallachije binnen trekken om die beweging tegen te gaan, of om haar te steunen? De eerste onderstelling is onaanneemlijk, wat de tweede aangaat: zoo Oostenrijk de beweging tegen de Russische in-bezit-neming wenscht aan te moedigen, dan was dit noodig zoolang de Russische troepen onderdrukten, maar niet, wanneer zij zich, ten gevolge van hunne verwijdering in volle vrijheid kan ontwikkelen.

De zaken van den Griekschen opstand gaan langzamerhand achteruit. Al de laatste berigten (zie hierboven) daarin overeen, dat de opstandelingen veel nederlagen geleden. Hun hoofdkwartier is door de Turken verlaten. Twee hunner voornamen hoofden Psavallas en Karaiskaki zijn geheel verslagen. De derde, Grivas, is gevlugt. Te Messoino, waar zij volgens vroegere berichten overwonnen zouden hebben, zijn zij mede verslagen. Men mag zeggen, dat de Grieksche opstand mislukt is, en nog lang zal die groote onheilen achterlaten. Komt het nog lang reeds bitter beklagen, dat hij zich door de keloosheid van zijn bewind heeft laten medeslepen, zelfs zijdelings den opstand aan te moedigen.

Zijn rijk zal door die medeplichtigheid veel lijden. De blokkade van Griekenland nog niet officieel verklaard, is, kan men intusschen zeggen dat zij daadwerkelijk staat. Met uitzondering van Pyraeus worden al de haven van Griekenland streng bewaakt. Te Patras, te Netza, te Stylië, te Negrepont bevinden zich Fransche en Engelsche oorlogschepen, die geen vaartuig toelaten te trekken, zonder het te onderzoeken. Bij den ontruiming van den handel, dien deze maatregelen veroorzaken, zal zich in Griekenland groote ellende, die verschrikkelijk toegenomen. De toestand van dat koninkrijk is alomtegenwoordig lottigst. Gelyk te vreezen was, maken de zeeroovers dien toestand gebruik; zij verschijnen weder in de haven van de Archipel, niettegenstaande het toezigt der Fransche en Engelsche schepen. Tusschen de kaap Doros en Andros is een Engelsche koopvaardij-brik aangehouden, overmeesterd, en het scheepsvolk vermoord. De brik is zijngeplunderd en het verlaten schip aan wind overgelaten.

gegeven en nabij het eiland vergaan. Ook niet ver Syra zijn zeeschommers ontdekt.

Gedachte van Trieste zegt, dat den 16en April 3 Engelsch-Fransche stoomschepen 15 Russische vaartuigen in de Zwarte Zee hebben prijs verklaard. Eene Fransche stoomboot is nabij Odessa op de kust geslagen, maar werd toch teeleken weder in zee gebragt.

Gedijk reeds gemeld is, zijn de ratificatiën van het verdrag, tusschen Oostenrijk en Pruisen gesloten, uitgewisseld. Men onderstelt dat, nu deze formaliteit is vervuld, de overeenkomst officieel aan de beide westelijke mogendheden zal worden medegedeeld, die, zich grondende op het protocol van 9 April, naar men zegt, niet zullen kunnen binnen kort eene stellige aanvraag tot medewerking aan twee Duitsche hoven te rigten. Die aanvraag wordt verwerp van deliberatiën bij de Weener-conferentie.

Hoe ver het is, zijn er weder vredes-geruchten in omloop, die afkomstig van de zijde van Duitschland als van Parijs worden aangegeven. Het is onnoodig te zeggen, dat men daaraan niet veel gewigt moet hechten, maar wellicht kunnen die geruchten eene oplossing vinden in tijdingen van Berlijn, waaruit blijkt dat de Czaar zou hebben verklaard, dat de twee voornaamste grondslagen van het laatste Weener-protocol, onschendbaarheid van het Turksche rijk en de vrijheid van alle Christenen in het Oosten, uitdrukkelijk zijn bedoelingen overeenkomen. Die verklaring moet zels zoo stellig geweest zijn, dat de eenige mogendheden, die tusschen de twee groote Duitsche mogendheden en Rusland nog bestaat, slechts loopen zou over het vraagstuk der ontruiming van de Vorstendommen. Men merke daarbij wel op, dat Oostenrijk evenmin als Pruisen dezelfde vorderingen als Frankrijk en Engeland maken, ten opzichte der vrije vaart in de Zwarte Zee, der afschaffing van de oude verdragen, enz. De Czaar zou er nu wellicht niet van verwijderd zijn in ontruiming te treden over het vraagstuk der ontruiming van de Vorstendommen. En, zoodra dit punt geregeld ware, zouden de twee Duitsche mogendheden nopens het Oostenrijksche vraagstuk geheel belangloos zijn. Dat zijn de gedachten, die in staatkundige kringen loopen. Dit is wellicht de oorsprong van de vredegeruchten, waarvan nu weder sprake is. Men moet er echter niet de minste waarde aan hechten. Op dit oogenblik van vrede te spreken, dat is te laat of wellicht nu nog te vroeg.

Het is zeker, dat de heer von Meijendorff ten aanzien der ontruiming van Klein Wallachije, aan het Weener-kabinet inlichtingen heeft gegeven, die overeenkomen met hetgeen deswege van het eerste oogenblik gezegd is. De Oostenrijksche regering heeft, zoo schrijft men uit Weenen van 30 April, van die goede bedoelingen van Rusland jegens Oostenrijk acte genomen, maar zij heeft het aan regelen van Meijendorff niet verholten, dat die maatregelen van Meijendorff niet alleen de ontruiming van een deel van Wallachije, maar van al de Vorstendommen. Naar den loop, dien de zaken hebben genomen, schijnt die vrijwillige ontruiming der Vorstendommen door Rusland thans tot de onmogelijkheden te behooren.

De Londensche *Globe* wedersprekt het bericht van een New-Yorck dagblad, dat tusschen Engeland en de Vereenigde Staten eene overeenkomst voorloopig gesloten zou zijn omtrent de behandeling der Noord-Amerikaansche vlag in den aanvangenden oorlog. Het is ook zeer onwaarschijnlijk — zegt het ministeriële blad — dat de gezant der Vereenigde Staten eene formele overeenkomst zou zijde vlag te doorzoeken: een regt welks bestaan door zijn kant bekend wordt. Van den anderen kant heeft ons gouvernement bij al zijne zucht om den handel van bezorgvuldig elk regt voorbehouden, waarop voor de kroon van Groot-Britannie eenmaal aanspraak is gemaakt. Zoo zegt de verklaring der Koningen omtrent de behandeling der oorlogverende mogendheid geen gebruik wilende maken, voor het tegenwoordige ook geene kaperbrieven zal uitgevaardigd worden; in de afkeuring der kapervaart, maar alleen dat het tegenwoordige raadslieden aan hunne opvolgers het voorbeeld daarvan zullen vrijlaten, en aan toekomstige overnemen van ons lands de handen niet meenen te mogen binden.

De *Prussische Correspondenz* berigt, op grond van mededeelingen uit St. Petersburg, dat het exequatur der Fransche consulaire agenten in Rusland den 21sten April is ingetrokken. De Britsche consulaire agenten, die levens Britsche onderdanen zijn, hadden hevel alleen het land te verlaten; de overige waren uitgenodigd om hunne ambtsverrigtingen te staan. Welke Fransche consulaire ambtenaren betreft, was een uitzondering der consuls te Odessa, Tiflis en Warschau, door de Russische regering vrijgelaten, als bijzondere personen, onder de bescherming der Russische wetten in het land te blijven.

De Weener *Lloyd* zegt, dat volgens de jongste tijdingen van het tooneel des oorlogs, vorst Paskewitsch zelve zijne operatiën scheen te zullen aanvangen met een onderneming tegen Schumla, het Turksche hoofdstad, op de lijn des Balkans zou kunnen stand houden tot de aankomst der Westersche hulptroepen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

De Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer

voor het wets-ontwerp, houdende eenige veranderingen in het bestraffen van misdrijven, door het krijgsvolk te water gepleegd — kennis genomen hebbende van de Memorie van Beantwoording, door de Ministers van Justitie en van Kolonien op haar Voorloopig Verslag ingezonden — heeft geen nader onderzoek in de Afdeelingen te dezer zake noodig geacht.

De Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer voor het wetsontwerp betreffende het verleen van pensioen aan mindere geëmplojeerden, werklieden en bedienden, op daggeld werkzaam bij inrigtingen van 's Rijks zee- en landmagt, heeft — na kennis genomen te hebben van de Memorie van Beantwoording, door de heeren Ministers van Marine en van Oorlog, onder dagteekening van den 24sten April jl. op haar Voorloopig Verslag van den 18den Maart jl. ingezonden, en van de Nota van wijzigingen daarbij gevoegd — geen nader onderzoek te dezer zake in de afdeelingen noodig geoordeeld. Tevens heeft zij gemeend, zich van het uitbrengen van een eigen oordeel omtrent de punten, in de gewisselde stukken behandeld, te kunnen onthouden.

s-Gravenhage, 4 Mei.

Z. M. heeft den heer P. J. de Wolf, benoemd tot secretaris-penningmeester van het heemraadschap van de Mark en Dintel, provincie Noordbrabant.

Z. M. heeft benoemd tot griffier bij het kantongeregte te Delft, C. G. E. Gerlach, candidaat-notaris.

Z. M. heeft aan de volgende officieren bij de rustende schutterijen op hun verzoek eervol ontslag verleend, als: in Friesland, P. L. Hannema, officier van gezondheid der 3de kl.; A. U. Noordenbos, 1ste luit.; H. Miedema, 2de luit.; K. F. Botma, 2de luit.; D. D. Breuning, officier van gezondheid der 2de kl.; J. G. S. Gerkema, 1ste luit.; mr. J. H. J. van Wageningen, kapit.; S. L. Durksz, kapit.; in Groningen: jhr. T. van Swinderen, kapit.; mr. A. G. Wildervanck, kapit.; G. F. baron van Asbeck. Voorts bij de rustende schutterijen benoemd: in Friesland: tot officier van gezondheid der 3de kl. L. C. Murray Bakker; tot 1sten luit. N. E. Servatius; tot 2de luit. A. J. Hogendijk, H. Wobma en B. J. Hiemstra; tot officier van gezondheid der 2de klasse, A. L. van der Sluis; tot 1sten luit. W. J. Oppedijk; tot 2den luit. B. E. S. van Welderen baron Rengers; tot kapit. J. W. Bekker; tot 2de luit. A. P. Sierdsema en K. de Jong; tot kapit. J. F. Mansfeldt; tot 1sten luit. J. H. Molenaar, tot 2den luit. A. A. Uitenhage de Mist; tot 2den luit. A. L. van der Niepoort; in Groningen: tot kapit. H. Willemsen; tot 1sten luit. A. Barenbroek; tot 2den luits. D. Nanninga en J. D. Haen; tot kapit. J. G. Noording; tot 1sten luit. T. Veenema Az.; tot 2den luit. B. Romeling.

Z. M. heeft aan A. Luteija, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als burgem. van Breskens; en als zoodanig benoemd M. M. Meijer, secret. der gemeente; voorts tot burgem. van Straatskerk H. Gauthier; en tot burgem. van Nieuw-Lekkerland jhr. J. E. A. R. Rom Krijnenhof.

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnzen: te Zuilen o. a. de heer E. J. Geij van Pittius; te Herwen o. a. den heer J. F. Soer; tot ontvangers der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen te Coevorden, den heer jhr. J. van Dorst; tot ontvangers der directe belastingen en accijnzen te Haastrecht o. a. den heer D. W. C. Veldhorst; tot ontvangers der directe belastingen en accijnzen: tot Voerendaal o. a., den heer J. Stam; te Heerwaarden, den heer M. J. J. van Buuren.

Z. M. heeft benoemd bij het 5de regem. infant. tot 1ste luit. kwartierm. J. J. D. H. Verschoor en L. M. A. Rant; bij het regem. jagers te paard, tot kapit. kwartierm. den 1ste luit. kwartierm. W. C. B. van Rijen.

* In de residentie is aangekomen en aan het *Hôtel de Oude Doelen* afgestapt, Z. Exc. de heere Lomonoshoff, nieuw benoemd minister van Z. M. den Keizer aller Russen bij het Nederl. Hof.

* De heer de Belmont, zaakgelastigde van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederl. Hof, is van Londen in de residentie teruggekeerd.

* Naar men verneemt worden er bevorderingen bij het wapen der kavallerie te gemoet gezien.

* De leden aan het klein *St. Hubert*, zullen zich aanst. Zaterdag, na afloop van het schieten om prijzen, waartoe Z. K. H. Prins Hendrik er een heeft uitgelooft, zich aan een vriendenschappelijk diner in het *Hôtel de l'Europe* vereenigen, dat met de hoogste tegenwoordigheid van Z. K. H. zal worden vereerd.

* Den 29en April had alhier eene zeldzame feestviering plaats. De heer A. K. Staak, Sergeant Majoor bij de 4e komp. 2e Bataillon der Dienstdoende Schutterij, mogt als toen zijne dertigjarige effective dienst daar bij bereiken. Nadat hem op dien dag van verschillende zijden, als ook van het bestuur der Onder-officiers-vereeniging de gelukwensen en van de onder-officieren zijner Compagnie een geschenk was aangeboden, werd hem door de evehg-mehde Vereeniging in eene buitengewone vergadering van Dinsdag 2 Mei een fraaijen kristallen bokaal met zilveren voetstuk waarop een toepasselijke inscriptie als lijk van hulde vereerd. Was reeds, voor een paar jaren geleden door Z. M. den Koning een besluit genomen waarbij langdurige Schutterlijke dienst door eerepenaal werd erkend, thans nu genoemden Sergeant Majoor het dubbeljaar dienstdien jaren tellen mogt wist ook de Onder-officiers-veree-

niging dat merkwaardig tijdperk naar waarde te schatten. Genoeglijk was deze avond voor de aanwezige leden en door hen werden verschillende toasten op het welzijn van Koning en vaderland, heeren hoofd-officieren, enz. ingesteld waarna ieder wel voldaan huiswaarts keerde.

Z. M. heeft bepaald, dat uit aanmerking van de aanhoudende duurte der eerste levensbehoeften, van 1 Mei tot 31 Juli aanstaande het bedrag der kortingen op de soldij van militairen van het leger ten behoeve van het kleeding- en reparatiefonds, zoodanig worde geheven, dat de man, die aan het maximum der inhouding is onderworpen, minstens 20, en degenen die op het minimum is gesteld, minstens 25 cent per 5 dagen, vrij aan zakgeld ontvange.

Paus Pius IX heeft, volgens *de Tijd*, benoemd tot honoraire kamerheeren de Z.Ew. hooggel. heeren C. Broere, professor te Warmond; F. J. H. Borret, oud-professor, thans pastoor te Vogelzang, en J. A. Smits, R. K. priester te Amsterdam; en tot ridders der orde van den H. Gregorius de Groote de heeren J. A. Alberdinck Thijm en C. F. Lurasco.

* Naar men verzekert, zou de heer Mr. A. C. G. Alsche, officier van Justitie bij de arrondissements-regtbank alhier, zijn ontslag als lid van den gemeenteraad hebben ingediend. Behalve dat door dit ontslag een der bekwaamste raadsleden zal worden gemist, zal bovendien zijne afwezigheid te meer gevoeld worden bij de aanstaande behandeling van de verzameling der politie-verordeningen, die binnen kort aan de orde zal worden gesteld, en waarin vele voorzieningen en strafbepalingen voorkomen, tot welker bespreking of vaststelling het genoemde raadslid, uit den aard zijner betrekking en als de vrucht van zijne opgedane ondervinding, met kennis van zaken zou hebben kunnen medewerken.

* Na de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gister, zijn de afdeelingen vergaderd geweest, ten einde aanhangige ontwerpen te onderzoeken. Ook heden hebben de afdeelingen zich daarmede bezig gehouden en overwogen de ontwerpen: 1o. nopens de dading van Mark en Dintel; 2o. wegens de verhooging van hoofdstuk V der staatsbegroting voor 1854; en 3o. betreffende de ruiling met de gemeente Middelburg.

* De gewone audientie van den Min. v. Binnenlandsche Zaken zal op aanst. Zaterdag 6 Mei geen plaats hebben.

Door plaatsgebrek gister daarin verhinderd deelen wij thans hieronder, als hulde aan den waardigen afgestorvene, mede de korte levensschets van den overleden vice-admiraal J. C. Rijk.

Het Vaderland heeft een gevoelig verlies geleden door het onverwacht afsterven van den heer Rijk, oud-minister van marine, vroeger gouverneur-generaal der West-Indische Bezittingen, en nu laatstelijk lid van de tweede Kamer der Staten-Generaal. De heer Julius Constantijn Rijk was den 14den Januarij 1797 geboren en heeft, gelijk zoo vele vroegere Nederlandsche zee-ovesten, zijne loopbaan van de eerste trappen der zeedienst vooraf door eigen oefening, beklommen. Het was in 1799, dat hij als scheepjongen in dienst trad en reeds in de eerste tijden van zijne dienst deed hij zich, door zijne toewijding aan 's lands belangen en zijne bijzondere gaven, kennen, zoodat hij reeds in 1804, dus op slechts 17-jarigen ouderdom, een kanonneerboot op onze kusten mogt bevelen. In 1808 werd hij, tengevolge van doorslaande blijken van dapperheid en kunde tot luitenant der marine benoemd en mogt hij, gelijk vroeger van den admiraal Ver-Huelf, later de bijzondere aandacht van zijnen kapitein, baron Melvill van Carnbee opwekken. Tijdens de Fransche tusschenregering onderscheidde hij zich bijzonder, zoowel door zijne inspectie- en kruistogten op de Oost-Friesche kusten, voorts als adjudant van den admiraal de Winter en eindelijk door zijn bekend gedrag aan den Helder, van waar hij een berigt naar Parijs wist over te brengen op eens wijze, die de stoutste zee-lieden verwonderd deed blijven er die hem op 25 jarigen ouderdom de ridderorde van het Legioen van Eer deed verwerven. Na het herstel der Nederlandsche Regering, trad hij weder in Nederlandsche dienst. Koning Willem I stelde zijne kunde en ervaring grootelijks op prijs, blijkens zoo vele lastgevingen jegens het loodswezen, het uitgeven van kaarten, enz. Na den togt in de Middellandsche Zee keerde hij in 1820 in Nederland terug, hij werd in het volgende jaar tot kapitein-luitenant bevorderd. Voor de hydrographie, gelijk eenige jaren later voor het stoomwezen, deed hij onusindig veel in het belang van 's lands marine. In Jan. 1825 zag hij zich het opperbevel toevertrouwd over de korvet Pallas, aan boord waarvan zich de hertog Bernard van Saksen-Weimar inscheepte, om eene wetenschappelijke reis in Engeland en de Vereenigde Staten te doen. Het was ten gevolge van die reis, dat hij met eenen bijkans voorzeggenden geestes-groote beteekenis van den stoom voor de marine aanvoers en de praktijk wilde gebragt hebben. In 1828 werd hij naar Oost-Indië gezonden en droeg aldaar nog ruimschoots bij tot de op-eindiging van den oorlog op Java, tot het bevestigen der stand der Chinezen op Banka, alsmede tot het bevorderen der wetenschappelijke bemoeuwingen, welke de Nederlanden in Indië. Naauwelijks in 1830 in het vaderland terug, had hij een zeer werkzame aandeel aan de beregelingen der vloot voor en op de Schelde en was hij tot kapitein-ter-zee bevorderd, in welke hoedanigheid hij het bevel arande over het grootste schip der Nederlandsche marine, de *Zeeuw*, van 96 stukken. Men kent de toegen, die hij gedurende twee jaren met dat schip ter beveiliging van 's lands vaarwateren deed, en waarin hij zoowel de goedkeuring van 's lands regering als het vertrouwen en de bijzondere gehechtheid zijner onderhebbers mogt verwerven. Na de voorloopige staatkundige schikkingen in het jaar 1833 deed hij met datzelfde schip, aan boord waarvan zich Z. K. H. Prins Hendrik bevond, eene togt naar de Noordsche hoven en naar Engeland, in al welke streken Neerlands vlag grootsche herinne-

ringen aan de tijden van de Ruyter, Tromp en Peter de Grootte opwekte. Na zijne terugkomst in het vaderland werd kapitein Rijk tot kommandant van het instituut te Medemblik benoemd. Vier jaren lang arbeidde hij in die gewichtige betrekking met onbezweken vlijt en voerde in het onderwijs voor de marine zoo vele verbeteringen in, dat het tijdperk van zijne leiding over het koninklijk instituut, als hoogst gedenkwaardig mag genoemd worden en hij als de grondlegger mag worden gerekend van de volslagen vernieuwing eener school, waaruit eene gansche reeks van uitstekende zee-officieren is voortgekomen.

Zijne groote bekwaamheden en toewijding aan de belangen des lands deden hem in 1838, met de bevordering tot schout-bij-nacht, een werkkring openen van veel uitgestrekter omvang en nog grooter onderscheiding: hij werd verheven tot gouverneur-generaal van Nederlands West-Indische bezittingen. Hij voerde aldaar het bewind tot in 1842. Men weet welk een invloed hij aldaar mogt verwerven door zijne edele inborst, door zijne zuicht om 's lands dienst met de wenschen en behoeften der ingezetenen overeen te brengen en door zijne beleidvolle pogingen tot wegneming van misbruiken en gebreken in het bestuur, zooveel dit hem mogelijk was. Van daar dan ook, dat zijn bewind een schoone bladzijde in de geschiedenis der West-Indien beslaat en men op eene treffende wijze het leedwezen over zijn vertrek uit de Kolonie zag aan den dag leggen. Het was tot vervulling van eene niet minder gewichtige betrekking, dat hij door Koning Willem II naar het vaderland werd geroepen. Hij werd hier namelijk benoemd eerst tot directeur-generaal, vervolgens tot minister van marine en bevorderd tot vice-admiraal. Hij bleef tot den jare 1849 het bestuur over de marine voeren. Men herinnert zich nog levendig de verschillende beschouwingen over dat bestuur, waarover hier de plaats niet is te spreken. Hij heeft zelfs in de laatste jaren zijns levens zijne geheele ministeriele loopbaan met echte zeemans rondheid te boek gesteld, en hoe men ook over dat bestuur denken moge, men zal in die geschriften zijnen vaderlandschen geest en blijken van zijne theoretische en praktische bekwaamheid in al wat het zeewezen betreft, niet miskennen. In het verleden jaar werd hij van wege 's Gravenhage, gekozen voor 's lands vertegenwoordiging.

Bergsteren nog was het den Heer Rijk gegeven eene veel geliefde dochter, zoo even uit de Indien aangekomen, te Amsterdam te verwelkomen en herwaarts te geleiden; wellicht door de vreugdevolle aandoeningen bij het wederzien, werd hij gisteren ochtend door eene beroerte overvallen, die hem in den namiddag ontrukte aan zijn thans zoo diep bedroefd gezin, aan zijne overige betrekkingen en buitengemeen talrijke vrienden zoo wel hier te lande als vooral ook in de Overzeesche gewesten.

Het ligt niet in het bestek van dit eenvoudig levensbericht in vele bijzonderheden te treden over zijne veelomvattende bemoeijingen, over geschriften, in verschillende talen, die op zijne langdurige loopbaan van zijne onbezweken zuicht voor het zee-wezen en voor de wetenschappen in het algemeen getuigen; wij behoeven niet op te tellen al de onderscheidingen, die hij van wetenschappelijke inrigtingen en gekroonde hoofden of regeringen van vele landen verwierf; genoeg zij het te herinneren, dat hij binnen en buiten 's lands door al wat de zeevaart lusterrijks telt werd hooggeschat; dat hij tot zijne laatste dagen met beroemde mannen in zijn vak in gestadige briefwisseling bleef en het hem een lust was anderen daarin voor te lichten. Zijn karakter was als zijn gelaat, open, gul, heusch; zijne zuicht om wel te doen naar vermogen, deed zich door edele daden kennen. In het bestuur verweet men hem te veel goedhartigheid; maar van de andere zijde bedacht men, dat hij was een onverschrokken zeeman, rijk aan ervaring, aan menschenkennis, opgeklommen, zoo als boven gezegd is, door eigen kracht van verdiensten, door gestadige oefening, door geestdrift voor het vaderland, door onkreukbare regtschapenheid! Zijn leven zal dan ook voor den zeeman in het algemeen en voor den Nederlandschen zeeman in het bijzonder steeds een nuttig, waardig voorbeeld blijven en de naam van Rijk gewisselijk geplaatst worden onder die, welke met eere genoemd worden als het zake is mannen te vermelden, die hun leven hebben gewijd aan de handhaving der regten, belangen en roem van Nederland en zijn Vorstenhuis!

* Men verneemt dat het stoffelijk overschot van Z. Exc. den Heere Rijk, aanstaande Zaterdag morgen ten 8 ure op de begraafplaats Eikenduinen ter aarde zal worden besteld.

De vrijzinnige kiezersvereniging te Amsterdam heeft tot hare kandidaten bij de aanstaande verkiezing van twee leden van provinciale staten van Noord-Holland, gekozen, de heeren mr. K. Ameshoff en mr. W. J. C. van Hasselt, welke beide heeren de kandidatuur hebben aangenomen, in de plaats van den heer van der Hoop, overleden en van mr. J. van Lennep.

De *Geneeskundige Courant* meldt uit Amsterdam, dat aldaar op 5 April eene vergadering van eenige (24) invloedrijke ingezetenen is gehouden, die zich geconstitueerd heeft tot eene *vereniging tot verbetering van het volksvermaak te Amsterdam*, met het doel om de afschaffing van de kermis te bevorderen. In eene volgende vergadering zal het bestuur, bestaande uit de heeren Kooy, mr. Molster, dr. Herkenrath, mr. E. Boas en mr. B. J. Mulder, een voorstel ter tafel moeten brengen.

Volgens den Staat, aanwijzende het aantal reizigers, benevens de ophrengsten, gedurende de maand April 1854, zijn vervoerd 79,095 reizigers, waarvan de ophrengst bedroeg f 75,109.60; die van de goederen was f 15,129.03½, alzo totale ophrengst f 90,238.63½.

Volgens berichten uit St. Petersburg van 18/6 April jl. heeft de Russische regering de volgende bepalingen gemaakt omtrent de inkomende regten bij invoer te land der volgende artikelen:

Ruwe suiker (tot dusverre alleen ter zee geoorloofd) Z. R. 380 voor witte en Z. R. 320 voor gele per pd.) zal zonder onderscheid der qualiteit betalen Z. R. 2 per pd. bij invoer over de grenzen naar het koninkrijk Polen en Z. R. 250 per pd. bij invoer van Pruissen naar Rusland. Insgelijks zal geraffineerde suiker, tot nu toe verboden, kunnen worden ingevoerd tegen 4 Z. R. per pd.

Koffij, betalende ter zee of over de landgrenzen Z. R. 3.70, zal betalen Z. R. 2.50, en.

Olijfolie, betalende Z. R. 1.85 ter zee en Z. R. 1.25 c. per pd. te lande, zal worden toegelaten tegen 65 c. Z. te lande.

◀ **Amerongen, 3 Mei.** Even als in de vorige week, werd ook op de gisteren alhier gehouden laatste beestenmarkt, veel vee aangevoerd. Over het algemeen was er veel handel, en vond het vee tot hooge prijzen gereedelijk koopers. Zoowel op den marktdag van verleden week, als van gisteren, zijn verschillende premien uitgereikt.

◀ **Zutphen, 3 Mei.** Door de langdurige droogte en eenen daarbij aanhoudenden schralen en zelfs sterken wind, verlangden onze landbouwers sedert eenigen tijd zeer naar regen. In de laatste dagen is die wensch in ruime mate vervuld geworden. Zelfs hadden wij dezen middag een, voor dezen jaartijd, zeer hevig onweder vergezeld van hagel en veel regen. Aan stormwinden heeft het in de laatste dagen geenszins ontbroken. Overigens vernemen wij, dat de bouw- en weilanden een zeer gunstig vooruitzicht opleveren.

Dedemsvaart, 1 Mei. Men is voornemens binnen weinige dagen onder het ambt Hardenberg het fundament te leggen voor eene kolossale stoomfabriek, waarin turf tot coke zal worden bereid om daaruit tevens teer en andere ingrediënten te trekken. Men noemt den heer van Sonsbeek, oud-minister, en een Belgisch heer, als oprichters.

Groningen, 2 Mei. In de vergadering van den gemeenteraad van 29 April is met 17 tegen 3 stemmen besloten, de verpleegkosten voor veroordeelde bedelaars in de kolonien van de maatschappij van weldadigheid, van wege deze gemeente voortaan niet meer te betalen.

Advertentiën.

Door de Boekhandelaars J. Az. DOIJER te Arnhem en J. C. LOMAN te Amsterdam is uitgegeven en tevens alom verkrijgbaar gesteld, een werkje, getiteld:

de Bedelaar

AAN

DE MAANDELIJSCHE KRONIJK

TE ZALT-BOMMEL.

Met bijlagen. Prijs 15 Cents.

(400)

Elken dag gedurende de Kermis, van des morgens 11 tot des avonds laat, in de Tent op het Buitenhof, de tweede van af het Binnenhof,

Voor de eerste maal in Holland,

DE VIER BOSJESMANNEN EN VROUWEN

VAN

Zuid-Afrika.

SMOON, de Boschdokter. CAKUS, zijne Vrouw. JUNKKA, de Leeuwenjager. STINEE, zijne Vrouw.

Entrée 1ste rang 49 cts. 2de rang 25 cts. Kinderen half geld.

Elk half uur van den dag de uitlegging.

(401)

LONDEN, 1 Maart 1854.

Ik Ondergeteekende verklaar hiermede, dat ik

Du Barry's Revalenta

naauwkeurig heb onderzocht en bevonden, dat het eene zuivere, oorspronkelijke, plantaardige zelfstandigheid is, hoogst gemakkelijk te verteren, uitermate heilzaam, blijkbaar geschikt om eene weldadige werking uit te oefenen op de maag en de ingewanden en alzo zwakke spijsvertering, verstoppingen en hare zenuwachtige gevolgen krachtig te bestrijden.

Ik heb insgelijks twee namaaksels van Du Barry's Revalenta onderzocht, genaamd het eene *Warton's Ervalenta*, het andere *Nevill's Arabica*, en bevonden dat beiden *aanmerkelijk verschilden en in elk opzicht onbruikbaar zijn, waar Du Barry's Revalenta gerustelijk kan aanbevolen worden.*

ANDREW URE, Med. Dr. F. R. S.

Ik ondergeteekende ALEXANDER RIDGWAY, Openbaar Notaris, op Koninklijk gezag behoorlijk aangesteld en beëdigd te Londen, verklaar hiermede, dat de handteekening onder het bovenstaand Attest werkelijk is van ANDREW URE, Med. Doct. en F. R. S., welke het in mijne tegenwoordigheid heeft geteekend, waarom aan gemeld Attest alle geloof en vertrouwen mag geschonken worden.

Ter bekrachtiging hiervan strekke mijne oorspronkelijke handteekening en Notarieel zegel.

Gedaan op den 1sten Maart Achtien Honderd en Vijftig.

ALEXANDER RIDGWAY, Openb. N.

De **REVALENTA ARABICA** werkt stigt op de spijsverteringswerktuigen en geneest grond alle ziekten, die uit slechte sappen ontstaan, neemt de oorzaak der ziekte weg, waardoor dan als een natuurlijk gevolg verdwijnt. Oorzaken, die door slechte sappen ontstaan en zuivering derzelve genezen worden, behooren: lijvigheid, onregelmatigheid in de verrigtingen, stoppings, zuur, kramp, buikpijn, stuipen, maagkanker, diarrhée, zenuwziekte, galachtige doeningen van lever en nieren, windzucht, opgeblazenheid, zenuwachtige hoofdpijn, doofheid in het hoofd en in de ooren, ijshoofdigheid, pijn in de schouderbladen en in bijna alle deelen van het lichaam, slepende ontsteking en verzuring in huiduitslag, scheurbuik, koorts, klierziekte, heid, bloedaarmoede, tering (wanneer zij niet is), waterzucht, verschillende reumatische aandoeningen, griep, misselijkheid en braking, de zwangerschap, na het eten of op zee, neerslachtigheid, algemeene verzwakking, verlamming, aamborstigheid, benaauwdheid op de borst, slaperigheid, slapeloosheid, blozen zonder aanleiding, afkeer van de zamenleving, ongeschied tot studie, zinsverbijsteringen, verlies van het gemoed, ophooping van bloed naar het hoofd, tinging, mismoedigheid, ongegronde vrees, besluiten wanhoop, zuicht tot zelfmoord, waanzin en eene andere ziekteverschijnselen, die men niet weet te noemen noch te rangschikken.

Het wordt in het VERKOOPHUIS en de Depôts verkocht in Blikken Bussen voor 8 f 3.50, f 8, f 16.

223ste Nederlandsche Staats-Lot

4e LIJST. 2e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

Nº. 11358 / 1000.

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 4 Mei 1854.

Nederland. Pct.	(13/16)	Rusland.	Pct.
Ned. W. Schuld. 2½	55½	Hope 1798/1816	5
Dito Certificat. 3	66½	Dito 1828/1829	5
Dito Dito 4	83½	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening. 4		Dito Dito 4½	
Amort. Syndic. 3½		Dito Hope . . . 4	
Hand.-Maats. 4½		Dito Stieglitz . 4	
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten. . . 2½		Inscr. Assig. . 6	
D° Rothschild. 2½	44½	Certific. dito. . 6	
Frankrijk.		Polen.	
Obligatiën . . . 3		Obligatiën . . . 4	
Spanje.		Oostenrijk.	
Nieuwe 1	17½	Metalliek . . . 5	
Dito Buitenl. . 3		Dito bet. Amst. 5	
D° Binnenl. 9m. 3	32½	Dito letter B. . 5	
Bew. Sp. Com.		Dito 1847 . . . 2½	
Amort. Schuld.		Dito 1851/1852 2½	
Portugal.			
Londen nieuwe. 5	32½		
Dito uitgest. . 4	1/4 1/2		

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 92; Mexico 3 pct. 22½, 13, 2; dito Onb. 22½, 13, 2. De markt blijft met veel kooplust in Holl. en Oostenrijksche fondsen hare voortgaande beweging.

FRANKFORT, Woensdag 3 Mei. 5 pct. Met. Spanje binn. 3 pct. 33; dito 1 pct. 17½; W. 117½; dito Parijs 94½; dito Ween. 86½.

LONDEN, Woensdag 3 Mei. Consols op t. 87½. N. 3 pct. 23½, 23½; Peru N. 4½ pct. 59½; pct. 79; Spanje 1 pct. 17½, 17½; dito 3 pct. 87½; Certificaten 3½; Russen 4½ pct. 79½, 79½; 92½; Holl. 4 pct. 35; dito 2½ pct. 56½. Kalme beurs, doch flauw. Disconto 5 pct.

PARIJS, Woensdag 3 Mei. Fr. 4½ pct. op t. 3 pct. 64.05; Sp. Binnenl. 3 pct. 32½; dito 1 pct. 4½ pct. 85½; Rusl. 4½ pct. 78; O. Metall. 5 pct.

WEENEN, Woensdag 3 Mei. N. Metall. 85½; 111; Lot. v. fl. 250 119½; Bankactien 1190; Wissel Londen 13.22; Parijs 161½.

Er zou eene nieuwe leening te Londen gesloten.

MADRID, Zaterdag 29 April. Sp. binn. 3 pct. nieuwe 1 pct. 17½.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gr.